

ZGODBE: YASSIR

Ime: **YASSIR**

Priimek: **MOTRAJI**

Starost: **43**

Država porekla: **SIRIJA**

Živi v **Nemčiji** od: **2012**

KRATEK POVZETEK

Yasser Motraji je bil profesor lingvistike in arabskega jezika na univerzi v Siriji. Njegova žena je Nemka. Imata dva otroka. Pred petimi leti je morala njegova družina iz države, kajti nemška ambasada jih je nenehno opozarjala, da ne bodo več varni in da morajo čim prej proč. Ko je prišel v Nemčijo, je bil dokaj nezaposlen. Ves čas je porabil za nenehno učenje nemščine. Pogosto ga zaprosijo, da pripoveduje svojo zgodbo, da pripoveduje o izkušnjah s prostovoljci, begunci in politiki. Zdaj je profesor tujega jezika na oddelku za izobraževanje odraslih, dela kot izvedenec za arabski jezik. Je izvedenec za šole in univerze. Sanja, da bi bil znova profesor, tokrat v Nemčiji.

»IN POGLEDAL SEM, KAKO JE S KURJAVO.«

YASSERJEVA ZGODBA O SPOPADU IN POBEGU

Celo preden je svet zvedel, kaj se dogaja v Siriji, so bili državljani tujega porekla v nevarnosti. Yasserjeva žena je Nemka. Nemška ambasada v Damasku jim je

poslala več pisem in prosili so jih, da naj odidejo iz države, čim prej. Yasserjevo rodno mesto je bilo prav posebej ogroženo. Zavzele naj bi ga bile sile ISIS-a in potem bi bilo povsem nemogoče pobegniti in njihovo življenje bi bilo ogroženo. Tako se je družina odpravila na pot.

SPOPRIJEMANJE S TEŽAVAMI V NOVI DRUŽBI

Yasser in njegova družina so imeli veliko prednost, da je žena Nemka. Dobili so shengensko vizo za vso družino. Prispeli so v Hamburg, kjer so imeli poznane. Toda nemška policija za nadzor nad tujci jih je prosila, naj jim pokažejo elektronska pisma, ki so jih prejeli z nemške ambasade. Hoteli so vedeti, če so bili Yasser in njegova družina res v nevarnosti. Ob prihodu je bila njegova družina ena prvih begunskih družin iz Sirije. V Hamburgu so živeli skupaj z Yasserjevo sestro, svakinjo, v stanovanju, ki je bilo le malo večje od 40m². Finančno jih je podpirala nemška vlada, a nihče jim ni hotel dati stanovanja v najem. Yasser se je takoj pričel učiti nemško in iskati delo. V prvem tednu je razposlal okrog 25 prošenj za službo, po tistem pa je pošiljal petnajst prošenj na teden. Prosil je za delo tolmača ali učitelja. Izjemno hitro je napredoval v učenju jezika. V prvem letu je dosegel stopnjo B1 in nekoliko kasneje je dobil spričevalo C1. Kako mu je to uspelo? Sam sebi je dejal, da se mora naučiti novega jezika, če hoče hitro pripadati novi družbi. Prepričan je bil, da je zdaj učenje jezika njegova služba. Te naloge se je lotil z veliko truda in zaneseno. Sleherni dan se je naučil sto novih besed. V trgovini z živili, v parku, kamorkoli je šel, je pisal nemške besede na lističe iz beležnice in prav nikamor ni šel brez teh lističev. Njegovim otrokom je že presedalo, tudi njegovi ženi, a vztrajal je pri učenju. V majhnem stanovanju s petimi

»Učenje je moje delo. Za učenje me plačujejo.«

ZGODBE: YASSIR

stanovalci ni bilo prostora in tako je ves dan sedel v bližnji kavarnici in se učil. Toda ni imel denarja za veliko kav in tako je morala ena skodelica kave zadostovati za več ur. Po šestih mesecih je družina našla majhno stanovanje. Njegove hčerke niso bile srečne. Hotele so nazaj v Sirijo. Zdelo se jim je, da jih v šoli gledajo postrani, ker tam skorajda ni bilo Arabcev. Toda kadarkoli je Yasser pomislil na svojo situacijo in na svoje težave, je šel preverit ogrevanje v sobah. In tedaj je pomislil na druge, na taborišča beguncev, šotore, zmrzal in zavedal se je, da ima srečo, da je pobegnil in da bo lahko iz tega, kar ima, naredil največ, kar se da.

PRIPADATI DRUŽBI IN PRISPEVATI ZANJO

Posedanje v kavarnici, učenje nemščine s številnimi papirji naokrog in po več ur v dnevu je opogumilo starejši nemški par, da sta ga vprašala, kaj počne. »Nemško se učim.« Ponudila sta mu, da se bosta z njim učila nemščine, kajti tako bo šlo hitreje. To sta tudi storila. Yasserjevi družini sta pomagala na več drugih načinov. Obe družini sta še zmeraj prijateljsko povezani. Skupaj praznujeta božič, bajram itd. Za Yasserja je bila to ena prvih izkušenj pripadanja. Kmalu je našel zaposlitev kot učitelj odraslih. Poučeval je jezik, ves čas preden je dobil prvo zaposlitev je bil žalosten, ker ni mogel zaslužiti in preživljati družine, pa so mu morali drugi plačevati skodelice kave v kavarni. Še zmeraj ni dobro razumel nemške družbe in njenih navad. Zakaj čakajo v banki ob rdeči črti? Kaj to pomeni? Nihče mu ni povedal zakaj in tako je naredil veliko napak. Pravi, da bi veljalo narediti priročnik in razložiti tistim, ki prihajajo, pravila in navade, razlaga bi jih pripravila, da pravila upoštevajo. Integracijski proces bi se moral začeti že zelo zgodaj. Danes Yasser opravlja

»Nemška družba mora beguncem pokazati, kako naj se integrirajo.«

različna dela in sanja, da bi znova postal profesor. Podpira brata, ki je z družino prispel pred letom dni, pa od nemške vlade ne prejema podpore. Zmeraj pa Yasser najde čas, da se udeleži javnih prireditev, pripoveduje o tem, kako je našel pot v nemško družbo. Podpira druge na njihovi poti v integracijo. Župan Hamburga ga je zaprosil, naj sprejme zaposlitev v Mestnem svetu glede begunskih vprašanj. Yasserju se zdi to delo zelo pomembno, četudi to pomerni, da zasluži precej manj. Vendar Yasser zmeraj pove, da tudi drugi lahko dosežejo, kar je doslej dosegel sam, da predavajo v nemščini na univerzi. Prvič je predaval v nemščini na univerzi komaj dve leti po tistem, ko je prišel v Nemčijo.

»Pomagati drugim in navdušiti jih, je pomembno.«